N^er 181 i 182.

DZIENNIK RZĄDOWY
MIASTA KRAKOWA
I JEGO OKRĘGU.

W Krakowie dnia 4 Października 1851 r.

Ner 12299. [482]

OBWIESZCZENIE.
RADA ADMINISTRACYJNA
W. Księstwa Krakowskiego.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 8 Października r. b. o godzinie 9 rano w Magistracie Miasta Wojnicza odbędzie się trzecia licytacya na wydzierżawienie propinacyi dominikalnej wraz z opłatą miejską na lat trzy, to jest od 1 Listopada 1851 r. po koniec Października 1854 r., do której cena na pierwsze wywołanie w kwocie ZłR. 2430 ustanowioną została, już zaś vadium w ilości złr. 243 złożyć się winno.

Kraków dnia 25 Września 1851 r.

Prezes
P. MICHAŁOWSKI.

(2 r.)

Sekretarz Jlny
WASILEWSKI.

Ner 11773. **RADA ADMINISTRACYJNA** [484]

W. Księstwa Krakowskiego.

W wykonaniu reskryptu c. k. Kommissyi Gubernialnéj z dnia 27 z. m. Ner 9592, Rada Administracyjna wyciąg z najnowszego Król. Wirtembergskiego rozporządzenia dotyczącego uregulowania handlu domokrążnego i innych w sposób wędrowniczy prowadzonych zatrudnień przemysłowych, do wiadomości podaje, mianowicie dla tych mieszkańców tutejszo krajowych, którzyby powzięli zamiar udania się do Wirtemberga w celu prowadzenia tamże wzmiankowanego handlu lub zarobkowania wędrowniczego i na ten cel o potrzebne passporta starali się.

§ 1. Bez szczególnego policyjnego zezwolenia nie może nikt (nawet żaden cudzoziemiec) w całém Królestwie Wirtembergskiém domokrążtwa (Hausirhandel) prowadzić.

§ 5. Prowadzenie z sobą dzieci zabrania się bezwarunkowo. Bez wyraźnego pozwolenia niewolno do prowadzenia domokrążtwa (Hausirhandel) używać furmanki.

§ 10. Domokrążca (Hausirer) przedłożyć ma swój patent Władzy policyjnéj tego miejsca, gdzie w czasie swéj wędrówki przenocować zamierza, jeżeli chce uzyskać pozwolenie do noclegu.

§ 11. W każdéj Gminie w któréj domokrążca chce użytkować z swego uprawnienia, obowiązany jest przedewszystkiém wyjednać sobie pozwolenie policyjne u Władzy miejscowéj i okazaniem swego patentu (nie należy tu pod tém rozumieć patent do handlu targowego lub passport do interesów handlowych) uprawnienie swoje udowodnić.

§ 13. Obcokrajowiec starający się o pozwolenie do prowadzenia domokrążtwa, wykazać się ma dokumentami, że jest niepodejrzanym, i do któréj Gminy należy.

Te dokumenta nie dłużéj jak od roku przez krajową jego Władzę wystawione przed każdém odnowieniem patentu znowu przedłożone, a raczéj odnowione być muszą.

W ogólności udzieloném będzie obcokrajowym pozwolenie do prowadzenia domokrążtwa w Wirtembergu tylko natenczas, jeżeli takowe dla krajowego przemysłu okaże się być korzystném, a przynajmniéj nie z jego uszczérbkiem i jeżeli tym sposobem zarobkowania (domokrążtwem) nie jest dostateczna ilość krajowców zajętą.

Wreszcie jednak wzbronioném jest udzielenie pozwolenia do prowadzenia domokrążtwa:

a) Izraelitom obcokrajowym;

b) Cyganom obcokrajowym;

c) Wszystkim tym osobom, którym na zasadzie istniejących przepisów policyjnych wstęp do Królestwa jest zabronionym mianowicie: powroźnikom, partaczom kotlarskim, koszykarzom, kaletnikom, ślufirzom, piłownikom, sprzączkarzom, rzemyczkarzom, wanniarzom, handlarzom łyżek kuchennych i rur do pieców, kramarzom drobniejszych towarów;

d) Wszystkim, którzy z wzmiankowanemi osobami bądź pod względem prowadzenia przemysłu drobiazgowego rzeczami, bądź pod względem policyjnego zakazu w równéj kategoryi stoją;

e) Mieszkańcom tych Państw, w których Wirtembergczycy od domokrążtwa są wykluczeni.

§ 14. Prowadzenia handlu domokrążnego następnemi przedmiotami nie może być ani z strony rządowych, ani też miejscowych Władz pozwolenie być udzieloném.

1) Pojedynczemi lub też złożonemi środkami lekarskiemi dla ludzi lub zwierząt służącemi; truciznami lub tak zwanemi arkana, bądź do zewnętrznego lub wewnętrznego użytku są przeznaczone.
2) Solą.
3) Prochem do strzelania, saletrą i wszelką materyą palną explodującą do ogni sztucznych lub fajerwerków służącą np. zapałkami, srebrem piorunującém i t. p.
4) Octem, wódką ordynaryjną, spirytusem winnym, lub też z pestek wiśniowych, spirytusem z czernic czyli borówek i innemi wódkami tego rodzaju.
5) Tytuniem, szczególniéj cygarami.
6) Cukrem, kawą i innemi towarami korzennemi.
7) Wszelkiemi towarami kruszcowemi i przenoszonemi sukniami.
8) Pismami drukowanemi i obrazami każącemi obyczaje, rozszerzającemi zabobonność i innemi gorszącemi pismami. Do obnoszenia na sprzedaż po Aptekarzach i sklepach korzennych uzbieranych materyałów lekarskich jako to: ziół, korzeni, owoców, muszek hiszpańskich nie potrzebują zbierający żadnego pozwolenia.

§ 20. Obcokrajowym fabrykantom papieru, pozwolonem jest zbieranie szmat w terrytoryum Król. Wirtembergskiego pod następnemi warunkami o tyle o ile w tych Państwach do których oni należą toż samo względem Wirtembergczyków bywa zachowaném.

a) Kommissant obcokrajowego fabrykanta złożyć powinien jeżeli jest cudzoziemcem, w Urzędzie stacyi wchodowéj, jeżeli zaś tutejszokrajowym (Wirtembergczykiem) w Urzędzie powiatowym swego zamieszkania wszelkie do wydania patentu na prowadzenie handlu

domokrążnego potrzebne świadectwa co do swego zamieszkania rodzinnego, wieku i stanu, załączając oraz:

α) Urzędownie stwierdzone świadectwo przez fabrykanta obcokrajowego wydane, zawierające w sobie upoważnienie do zbierania w tutejszym kraju szmat, z wyrażeniem okręgów, w których to uzbieranie ma następować.

β) Zaświadczenie z Urzędu powiatowego, jako mocodawca prawnie upoważniony jest do prowadzenia fabryki papiéru. Obydwa te dokumenta nie mogą być dawniejsze nad jeden rok.

b) O obydwóch tych zamierzeniach (α β) na zasadzie ktorych Urząd zwiérzchni kommissantowi wydaje patent, czyni się w tym patencie wzmianka, w świadectwach zaś ostatnich (α i β) czyni się wzmianka o wydaniu patentu. Władza zwierzchnia, która udzieliła patent odnawia go, jeżeli wzmiankowane wyżéj świadectwa (α i β) odnowione zostały.

W razie okazanéj potrzeby, mogą także te patenta dla cudzoziemców być wystawionemi na czas trwania roku jednego. Władze zwierzchnie (Oberämter) mają prawo udzielania upoważnienia do zbierania szmat nawet po za obrębem ich obwodu.

O ile urzęda zwierzchnie względem zachowania wzajemności zagranicznego państwa, którego fabrykant papiéru w territorium Wirtembergskiém szmaty zbierać każe, przez swoje przełożone Władze nie są poinformowane, o tyle obowiązane są wystawienie patentu na osobę Kommisanta zagranicznego fabrykanta papiéru zawisłem uczynić od poświadczenia tego przedmiotu przez najwyższą lub prowincyonalną Władzę rządową właściwego państwa. Połączenie handlu domokrążnego z zbiéraniem szmat, może być o tyle dozwoloném, o ile się na przed-

miotach ogranicza, które pospolicie przez szmaciarzy za uzbierane szmaty w zamian dawane bywają.

Wystawieniem patentu do prowadzenia domokrążtwa nie jest jeszcze zastrzeżone zakupienie po domach wieśniaków zboża i innych płodów ziemi lub hodownictwa bydła. Jeżeli atoli zakupywanie jak to dziać się zwykło przy handlu bydłem, połączone jest z sprzedażą wzajemną i jeżeli stanowiąc główny sposób zarobkowania, odbywa się krążąc od domu do domu, na ten czas wyjednać sobie do tego należy patent domokrążtwa.

§ 21. Pobyt za obstalunkami towarów czyniony przez kupców fabrykantów i rzemieślników, którzy nie same towary, lecz próbki z sobą wożą, nie podpada przepisom domokrążtwa dotyczącym. Fabrykanci, handlarze lub podróżujący kupcy z państw od związku cłowego wyjętych, lub z państw, które na mocy traktatów cłowych nie są na równi położone z państwami w związku cłowym zostającemi, obowiązani są przy wstępie do kraju zameldować się u najbliższego urzędu zwierzchniczego (Oberamte) którego, jeżeli przeciw szukaniu obstalunków w Wirtembergii żadna polityczna nie będzie zachodzić przeszkoda, po wykupieniu patentu na na rok jeden za opłatą 15 fr. do najbliższego urzędu Kameralnego odesłanemi zostaną. Indywidua, którzy nie wyjednali sobie patentu, a przedsiębiorą swój pobyt za obstalunkami towarów, podpadają karze 10ciorazowéj opłaty za patent przypadającéj należytości.

§ 22. Co do osób wędrujących z miejsca na miejsce, wystawiających na widowisko zwierzęta, sztuki, lalki kuglarskie, popisujących się z zgrabnością sił fizycznych, przedstawiających muzykalne lub dramaty-

czne lub inne tym podobne zmysłom podpadające sceny i z tego niejako sposób zarobkowania czynią — postanawia się co następuje:

1) Nie dozwala się obcokrajowym zarobkującym w powyżéj oznaczony sposób prowadzenia ich przemysłu w Królestwie Wirtembergskiem, jeżeli należą do pospolitych komedyantów, harfinistów, kuglarzy, skoczków na linie, szybkobiegów, szarlatanów, szalbierzy, loteryjników obnoszących w swoich skrzynkach rzadkości, albo jeżeli z wzmiankowanemi dopiero osobami w téj saméj kategoryi pod względem swego przemysłu stoją, albo jeżeli przemysł ich nie wystarcza na ich wyżywienie, a przeto do uciążliwéj żebraniny, lub innych zakazanych ubocznych zatrudnień powód i sposobność nastręcza, albo, z niebezpiecznemi przedstawieniami jest połączony, lub nakoniec szkodliwego wpływu na obyczaje ludu obawiać się każe. Takie indywidua należy raczéj zaraz przy granicy zwrócić, albo gdyby już w kraju zostawali, najkrótszą drogą z tegoż wydalić, zagrażając im karą, gdyby powtórnie przytrzymani zostali.

2) Dozwoloném być może atoli obcokrajowym osobom prowadzenie w kraju ich przemysłu, jeżeli zatrudnienie z którego ciż przemysł robią jest wyżéj wydoskonalone i je w dziedzinę wyższéj wiedzy lub sztuki policzyć można, jeżeli zatrudnienie to wymagające objętszego przyrządu a zatém i do ulokowania go obszerniejszego miejsca, dozór policyjny ułatwia; zawsze jednak odbywać się to wszystko powinno pod czujnym dozorem i zachowaniem wszelkich przepisów policyjnych dla cudzoziemców.

3) Wędrujące truppy dramatyczne wyjednać sobie powinny do dawania w Królestwie przedstawień pozwolenie od właściwego urzędu cyrkularnego.

4) Wzbraniają się przedstawienia hazardowe narażające życie na niebezpieczeństwo, których widowisko nieustanną obawę nieszczęśliwego jakiego wypadku wzbudza.
5) W takim przypadku, gdyby ludzie byli przedmiotem publicznego widowiska lub ciekawości np. dla ich niezwykłéj budowy ciała, albo nieznanéj i niewidzianéj, a zatém obcéj narodowości rasy, należy w sposobie prezentowania ich unikać nie tylko wszelkiéj obrazy przystojności i godności człowieka, lecz gruntowne osiągnąć przekonanie, że pokazywanie wzmiankowanych osób na widowisko publiczne zgadza się z ich wolą; przeto względnie swych towarzyszy podróży i tych, którzy ich na widowisko prowadzą, żadna przemoc i gwałt nie zachodzi.

Kraków dnia 14 Września 1851 r.

Prezes
P. MICHAŁOWSKI.
Sekretarz Jlny
WASILEWSKI.

Ner 4422. [485]

CESARSKO KROLEWSKI TRYBUNAŁ

Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Na zasadzie art. 12 ust. hip. z r. 1844, wzywa mających prawo do spadku po ś. p. Mateuszu Benowskim pozostałego, mianowicie zaś z połowy realności pod L. 300 w Gm. VIII położonéj składającego się, (druga bowiem połowa powyższéj realności wedle wykazu hipotecznego zapisaną jest na rzecz Franciszki Benowskiéj), aby z prawami do spadku tego w terminie miesięcy trzech do Trybunału zgłosili się, w przeciwnym bowiem razie spadek ten zgłaszającéj się Maryannie z Trzcińskich Benowskiéj wdowie, jako uniwersalnéj sukcessorce testamentowéj przyznanym zostanie.

Kraków dnia 10 Lipca 1851 r.

(1 r.)

Sędzia Prezydujący
BRZEZIŃSKI.
Sekretarz *Burzyński.*